

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.255/2026/18.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 30. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt K. J. és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2026. február 25. napján kihirdetett 24.B.463/2025/5. számú ítéletét Terhelt3 V. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú bíróság végzése ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt, előkészítő ülésen meghozott ügydöntő határozatában a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadását követően a jelen felülbírálattal érintett Terhelt3 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont]. Ezért 8 hónap, végrehajtásában 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte továbbá e terheltet 37 386 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Terhelt3 V. r. vádlottat érintően egyrészt az ügyészség a nyilatkozattételre fenntartott határidőben terhére jelentett be fellebbezést eljárási szabálysértésre hivatkozva az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében. Indokai szerint a bíróság lényeges eljárási szabálysértést vétett, amikor az ügyészségi vádmódosítást és a bűnösség beismerését elfogadó nyilatkozat hatályon kívül helyezésére irányuló vádhatósági indítványt figyelmen kívül hagyva ügydöntő határozatot hozott, mely egyébként is túl enyhe, eltér a mértékes indítványtól (8. sorszámú elsőfokú irat).

[3] Másrészt Terhelt3 V. r. vádlott a kihirdetést követően nyomban a büntetés enyhítése iránt élt perorvoslattal (5. sorszámú jegyzőkönyv 14. oldal alulról 2. bekezdés).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.96/2026/4. számú észrevételében a Terhelt3 V. r. vádlott (valamint Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak) terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést visszavonta. A határozat a III-IV. r. vádlottakkal szemben így jogerőre emelkedett.

[5] Az ítéltábla Terhelt3 V. r. vádlott kizárólag a büntetést sérelmező fellebbezését az eljárási feltételek maradéktalan teljesülése folytán tanácsülésen bírálta el a

büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján.

[6] A fellebbezés nem alapos.

[7] Figyelemmel arra, hogy a jogorvoslatot kizárólag a joghátrány miatt jelentették be, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós és járulékos kérdést vitató fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl az ítéltábla vizsgálta még a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által írt tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. E fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] A korlátozott felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[11] A másodfokú bíróság területén működő ügyészség az eljárási szabálysértés alapján a támadott határozat hatályon kívül helyezését célzó fellebbezését bár visszavonta, a felülbírálati kiterjesztés miatt ettől függetlenül érdemben vizsgálni kellett az elsőfokú ügyészség által megjelölt perjogi kérdést.

[12] Az ügyészség a vádat a Be. 538. § (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében, figyelemmel a (4) bekezdésre is, legkésőbb az (elsőfokú) ügydöntő határozat meghozataláig megváltoztathatja vagy kiterjesztheti, azaz a vádat módosíthatja. A vádmódosítás benyújtásakor az ügydöntő határozat még nem volt kihirdetve, de speciális az eljárásjogi helyzet, mert a bíróság az előkészítő ülést a határozat meghozatalára és kihirdetésére napolta el. Az előkészítő ülésnél ugyan ilyen külön szabály nincs, de a Be. 550. § (1) bekezdés alkalmazása nem kifogásolható, sőt kifejezetten ennek alkalmazása mellett volt megtartható szabályosan a határozathirdetés. A bíróság törvényesen fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát és csak a határozat kihirdetésére történt napolás, ha azt nem is rögzíti pontosan a kérdéses jegyzőkönyv. Az V. r. vádlottra vonatkozó II. tényállást és a jogi minősítést egyébként érdemben nem érintő vádmódosítás nem volt akadálya az eredeti vád szerinti bűnösséget beismerő nyilatkozat folytán a Be. 504. § (6) bekezdés alapján a határozathozatalnak és nem volt kötelezettség az elfogadó nyilatkozat hatályon kívül helyezésére sem. Ezt megtehetette volna a bíróság, de nem így döntött és utóbb az ügyészség részéről erre kasszációs indítvány eredménnyel nem alapítható. Az abszolút hiba kizárható,

de súlyos relatív eljárási szabálysértés sem igazolt, bár azt meg kell jegyezni, hogy a mindenben perrendszerű eljárás az előkészítő ülés első, eredeti határnapján történt ítélethozatal lett volna és akkor értelemszerűen a vádlottra nincs vádmódosítás sem. A bíróságnak ezért, ha feltételei fennállnak, akkor az előkészítő ülés határnapján indokolt ügydöntő határozatot hoznia és hirdetni, vagy pedig lehetőség van tárgyalást is kitűzni a Be.505. § (4) bekezdés alapján, és a tárgyalás már minden értelmezés és külön vizsgálódás nélkül elnapolható a törvényi keretek között.

[13] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján helyesen állapította meg Terhelt3 V. r. vádlott bűnösségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettében, melynek valóban bűnsegédi részese.

[14] A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi körülményeket feltárta és azok megfelelő értékelésével az V. r. vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, tettarányos büntetést szabott ki, mely szükséges, egyben elégséges joghátrány. Az ügyészégi fellebbezés visszavonása miatt nem súlyosítható, de az enyhítésre sem kerülhetett sor. A feltételes elítélés az adott formában arányos büntetés, és kifejezi a bűnsegédi elkövetés alacsonyabb társadalomra veszélyességét is. A büntetés tehát törvényes, megjegyzendő viszont, hogy a rendelkező rész megfogalmazása némileg pontatlan, mert a perrendszerű és gyakorlatnak megfelelő szövegezés a következő a felülbírált esetben: „...a bíróság a vádlottat 8 hónap szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtási fokozata börtön. A büntetés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggeszti...”. Ez csak formai kérdés, ezért az ítéltábla a rendelkező részt nem szerkesztette át, de a kiemelés az egységes határozatszerkesztési gyakorlat érdekében indokolt volt.

[15] A sérelmezett ítélet nem tért ki rá, ezért az indokolást az alkotmányos követelményeknek megfelelően az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a feltételes elítéléssel sújtott, azaz felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottnál az előzetes bírósági mentesítés feltételei, figyelemmel az elbírált büntett jellegére, tárgyi súlyára is, nem álltak fenn.

[16] A felülbírálattal szintén érintett egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározását, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját, a beszámítást és a bűnügyi költséget illetően törvényesek, mindenben megfelelnek az elsőfokú határozatban felhívott irányadó jogszabályoknak.

[17] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel és végül felülbírálattal érintett Terhelt3 V. r. vádlott vonatkozásában a Be. 605. § (1) bekezdése szerint helyes indokainál fogva helybenhagyta.

[18] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében fellebbezésnek nincs helye.

Debrecen, 2026. június 30.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.463/2025/5. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.255/2026/18. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 30.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke